

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 22 януари 2018 г.
(OR. en)

5413/18

CFSP/PESC 45
COPS 14
CSDP/PSDC 24
POLMIL 8
CIVCOM 5
RELEX 39
IPCR 2

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
Дата:	22 януари 2018 г.
До:	Делегациите
№ предх. док.:	5266/18
Относно:	Заключения на Съвета относно интегрирания подход към външните конфликти и кризи - Заклучения на Съвета (22 януари 2018 г.)

Приложено се изпращат на делегациите заключенията на Съвета относно интегрирания подход към външните конфликти и кризи, приети от Съвета на 3579-ото му заседание, проведено на 22 януари 2018 г.

**ЗАКЛЮЧЕНИЯ НА СЪВЕТА ОТНОСНО ИНТЕГРИРАНИЯ ПОДХОД КЪМ
ВЪНШНИТЕ КОНФЛИКТИ И КРИЗИ**

Интегрираният подход

1. В Глобалната стратегия за външната политика и политиката на сигурност на ЕС интегрираният подход се определя като рамка за по-съгласуван и цялостен ангажимент на ЕС по отношение на външните конфликти и кризи и на преден план се поставя сигурността на хората, което от своя страна води до повишаване на сигурността на ЕС и неговите граждани. Съюзът разполага с широк спектър от политики и инструменти (в сферата на дипломацията, сигурността, отбраната, финансовата област, търговията, сътрудничеството за развитие и хуманитарната помощ — многоизмерност), за да отговори на тези предизвикателства, включително в непосредствено съседство и по-далеч. Интегрираният подход зачита и отново утвърждава различните мандати, роли, цели и правни рамки на участващите заинтересовани страни. Той се прилага на местно, национално, регионално и глобално равнище (многостепенност), според необходимостта, и на всички етапи на конфликта, включително при продължителни конфликти и кризи (многоетапност) — при предотвратяването, реакцията при кризи, стабилизирането и дългосрочното укрепване на мира, с цел да се допринесе за постигането на траен мир. Това е подход, който обединява държавите членки, компетентните институции на ЕС и други международни и регионални партньори, както и организациите на гражданското общество (многостранност).
2. Съветът приветства стъпките, предприети от момента на приемането на глобалната стратегия, за прилагане и привеждане в действие на интегрирания подход, включително създаването на постоянна структура в рамките на ЕСВД, и дейността на Комисията и делегациите на ЕС за насърчаване на прилагането на този подход и призовава за по-нататъшен конкретен и значителен напредък в това отношение.

3. Съветът подчертава значението на ангажираността на местно равнище, приобщаването, гъвкавостта и устойчивостта на подкрепяните действия, чрез работа с националните и местните органи, общностите и гражданското общество. ЕС ще продължава да се стреми да дава тласък на ефективното многостранно сътрудничество в съответствие с ангажимента на ЕС за световно управление, основано на международното право, в което ООН заема централно място и при пълно зачитане на принципите на Устава на ООН. ЕС ще продължи да укрепва сътрудничеството си с ООН и с други имащи отношение международни и регионални организации, в т.ч. международните финансови институции, както и с неправителствени организации. Съветът подчертава възловата роля на жените, в съответствие с Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността, и на младежите в предотвратяването на конфликти и укрепването на мира, както и в съответствие с всички приложими последващи резолюции.
4. Съветът изтъква необходимостта ЕС да поеме ангажимент в нестабилни ситуации да работи по съобразен с особеностите на съответния конфликт начин. Съветът подчертава значението на принципите на правовата държава, зачитането на правата на човека и основните свободи, както и на принципа „отговорност за защита“. Съветът отново изтъква, че е важно да се спазва международното хуманитарно право, и потвърждава, че ЕС следва да заеме силна позиция в подкрепа на зачитането на международното хуманитарно право и защитата на цивилното население във всички ситуации на конфликт.
5. Съществува тясно взаимодействие между интегрирания подход и други последващи процеси по глобалната стратегия, по-специално със съвместното съобщение относно устойчивостта от 7 юни 2017 г. и свързаните с него заключения на Съвета от 13 ноември 2017 г., както и с работата в областта на сигурността и отбраната. Оптималното използване на потенциала на общата политика за сигурност и отбрана в граждански и военни мисии и операции по линия на ОПСО, при взаимно допълване и в координация с други имащи отношение участници от ЕС, включително при целесъобразност агенции в областта на ПВР, играе важна роля за разширяването на интегрирания подход, така че да обхване външните конфликти и кризи. Съветът припомня, че интегрираният подход е отразен и в новия Европейски консенсус за развитие, като сътрудничеството за развитие се използва като част от пълния набор от политики и инструменти за предотвратяване, управление и осигуряване на помощ за разрешаване на конфликти и кризи, предотвратяване на хуманитарни нужди и изграждане на траен мир и добро управление в рамките на установените мандати.

6. Съветът приветства текущите усилия за практическо осъществяване на място на взаимовръзката между хуманитарните действия и развитието, както и между сигурността и развитието. Във връзка с това Съветът изтъква отново връзките между устойчивото развитие, хуманитарните действия, предотвратяването на конфликти и изграждането на мира. Съветът очаква през 2018 г. доклада относно взаимовръзката между хуманитарните действия и развитието в пилотните държави. Интегрираният подход допринася също за изпълнението на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие и по-специално на Цел 16 за изграждане на мирни, справедливи и приобщаващи общества. Освен това в глобалната стратегия нарушенията на правата на човека, изменението на климата и влошаването на околната среда се изтъкват като основни фактори, допринасящи за конфликтите и кризите.
7. Съветът припомня, че хуманитарната помощ на ЕС се основава на принципите за хуманност, неутралност, безпристрастност и независимост. Тя се предоставя единствено въз основа на потребностите на засегнатото население в съответствие с Европейския консенсус относно хуманитарната помощ и извън всякакви политически, стратегически, военни, икономически или други цели. Въпреки че е съществена част от цялостната реакция на ЕС при кризи, сама по себе си хуманитарната помощ на ЕС не е инструмент за управление на кризи и поради това не следва да се използва за постигането на никакви други цели извън хуманитарните. Следователно по отношение на интегрирания подход хуманитарната помощ на ЕС се основава на принципа „вътре, но извън“.
8. Съветът подчертава, че интегрираният подход доразвива и разширява обхвата и амбицията на всеобхватния подход към външните конфликти и кризи. Чрез него се задълбочава рамката на политиката, установена от всеобхватния подход, включително съвместното съобщение от 11 декември 2013 г. и последващите заключения на Съвета от 12 май 2014 г. Интегрираният подход се отнася до необходимостта от интегрирано усилие на всички етапи от реакцията на ЕС — от планирането до изпълнението и извличането на поуки, и замества всеобхватния подход след приключването на плана за действие в областта на всеобхватния подход за 2016—2017 г. Съветът очаква окончателния доклад по плана за действие в областта на всеобхватния подход за 2016—2017 г., включително оценка и извлечени поуки.

Теми

Хоризонтални въпроси

9. Съветът приканва върховния представител и Комисията да гарантират, че систематично се извършват и впоследствие се актуализират съвместни анализи на конфликтите за държави, които са изложени на риск или са в условия на конфликт или нестабилност и по отношение на които ЕС има значителен ангажимент. Тези анализи следва да обхващат всички имащи отношение фактори, включително религиозни и културни, за да се осигури широка ангажираност, и ще бъдат включени в „единните оценки по държави“, предложени в заключенията на Съвета относно устойчивостта. Съвместните анализи на конфликтите ще служат за информация на други процеси на стратегически ангажимент на ЕС като регионалното и националното програмиране и съвместното програмиране.
10. Съветът изтъква уникалния потенциал на ЕС в ангажиментите за посредничество на световно равнище, който се опира и на посредническите мрежи и инициативи на държавите членки, включително на местно равнище. Съветът изтъква необходимостта да се продължи изграждането на капацитета на ЕСВД за посредничество с цел подпомагане при предотвратяване и разрешаване на конфликти на местно и национално равнище, както и да се продължи работата по способностите за бързо осигуряване на експертен опит в областта на посредничеството в делегациите на ЕС и в подкрепа на други международни и регионални организации, когато е целесъобразно, като се постави достатъчно силен акцент и върху използването му на ранен етап. Освен това Съветът насърчава ЕС да подкрепя местните дейци за мир, включително вътрешните посредници, и да продължи да задълбочава сътрудничеството в областта на посредничеството с ООН и други международни и регионални организации.
11. Съветът припомня заключенията си от 14 ноември 2016 г. и подчертава необходимостта да продължи изпълнението на съвместното съобщение относно стратегическа рамка на ЕС за подкрепа на реформата в сектора на сигурността.

Предотвратяване на конфликти

12. Съветът отправя искане към върховния представител и Комисията да повишат видимостта на политическия профил, свързан с предотвратяването на външни конфликти и кризи, включително чрез специализирани дискусии на равнище министри при необходимост, въз основа на конкретни случаи, с цел постигане на култура на ранни действия за ефективно преодоляване на рисковете, свързани с възникването и ескалирането на конфликти, придружени с насилие. Съветът приветства факта, че ООН отдава приоритет на предотвратяването на конфликти. Съветът подчертава, че е важно в контекста на предотвратяването на конфликти и кризи да се обърне внимание на предотвратяването на прояви на жестокост. Съветът очаква резултатите от текущата оценка на ангажимента на ЕС за предотвратяване на конфликти и изграждане на мира за периода 2013—2017 г. като основа за допълнително укрепване на ролята на ЕС в тези области.
13. Съветът приветства промените в системата на ЕС за ранно предупреждение, за да стане по-приобщаваща, като един от възможните начини за това е чрез по-структурирано участие на държавите членки, включително в Комитета по политика и сигурност, и очаква установяването на процес за „сканиране на хоризонта“, който има за цел да идентифицира в краткосрочен план наличието на външен натиск и последиците от него, с цел да се оформи солиден и своевременен политически отговор от страна на ЕС. ЕС ще прилага и следи предприетите на ранен етап мерки, набелязани чрез процеса за ранно предупреждение, и ще ги обсъжда в съответните органи на Съвета.
14. Съветът припомня необходимостта от включване, когато е подходящо, на подхода за устойчивост в програмирането на ЕС, за да се допринесе за предотвратяването на конфликти и кризи, както и за преодоляването на първопричините за външни конфликти и кризи. Съветът подчертава значението на гъвкавото и бързо финансиране за предотвратяването на конфликти и кризи и изграждането на мира, както и за реагирането при кризи. Във връзка с това припомня ключовата роля на Инструмента, допринасящ за стабилността и мира.

Съветът припомня необходимостта да се изпълнят изцяло всички изисквания по отношение на допълнителното подпомагане на държавите партньори за самостоятелно предотвратяване и управление на кризи, включително в контекста на мисиите и операциите по линия на ОПСО, и призовава Комисията и ЕСВД незабавно да набележат и разработят нови проекти. Съветът изтъква отново гъвкавия географски обхват на изграждането на капацитет в подкрепа на сигурността и развитието и припомня предложението си да се работи по специален инструмент за изграждане на капацитет, като се вземе предвид необходимата подготвителна работа.

Реакция на ЕС при конфликти и кризи

15. Съветът оценява положително създаването на механизма на ЕСВД за реакция при кризи, насочен към рационализиране на реакцията при външни кризи и извънредни ситуации, с участието на ЕСВД, службите на Комисията и делегациите. Съветът приканва ЕСВД да проучи допълнително възможностите за засилено взаимодействие между новия механизъм и системите за спешно реагиране в различните институции на ЕС, по-специално Координационния център за реагиране при извънредни ситуации към Комисията и интегрираните договорености за реакция на ЕС на политическо равнище в кризисни ситуации в рамките на Съвета. Съветът оценява засилената координация между държавите членки по отношение на реакцията на консулските служби в трети държави при кризисни ситуации и приветства прилагането на „съвместната рамка на ЕС за готовност за действие на консулските служби при кризи“.
16. Съветът отбелязва, че мисиите и операциите по линия на ОПСО, както граждански, така и военни, са по-ефективни и имат по-голямо въздействие, когато са координирани с по-широк ангажимент на ЕС, включващ измерения, свързани с развитието, стабилизирането, хуманитарната помощ и политическите действия. Съветът приветства факта, че стратегическото планиране на мисии и операции е съгласувано със съответните участници на ранен етап, за да се улесни синхронизирането и прехода към други видове ангажимент на ЕС, като се осигурява приемственост на действията и въздействието на ЕС в съответната страна или регион. Един по-съгласуван подход увеличава ефективността на усилията на ЕС и по този начин проправя пътя за дългосрочен устойчив мир и развитие. Наред с това Съветът подчертава значението на ефективната хуманитарна гражданско-военна координация, когато е целесъобразно, за да се улесни диалогът и да се засили взаимодействието между гражданските и военните участници.

17. В този контекст Съветът очаква и укрепването на гражданското измерение на ОПСО в съответствие със заключенията относно сигурността и отбраната от 13 ноември 2017 г. В Пакта в областта на ОПСО за 2018 г. следва да се определят предимствата на гражданските мисии по линия на ОПСО в рамките на интегрирания подход на ЕС към външните конфликти и кризи, както и през целия цикъл на конфликт, и да се изпълнят потребностите във връзка с гражданските способности.

Стабилизиране

18. Съветът взема под внимание предприетите първи стъпки за изпълнение на действия за стабилизиране, включително използването на член 28 от Договора за Европейския съюз, например действието на ЕС за стабилизиране в централната част на Мали. Тъй като ЕС и неговите държави членки могат да мобилизират широк набор от съответни активи, средства и инструменти, които могат да се прилагат за интегрирани действия за стабилизиране, по време на планирането на стабилизирането е необходимо съгласувано и координирано планиране както на централно ниво, така и на място. Съветът очаква по-нататъшното разработване на концепция на ЕС за стабилизирането, включително ясно определение, като част от интегрирания подход на ЕС към външните конфликти и кризи.
19. Съветът припомня своите заключения относно подкрепата на ЕС за правосъдието в условията на преход, като част от интегриран подход, и подчертава, че е необходимо да се активизират усилията на ЕС за подкрепа и насърчаване на процесите на правосъдие в условията на преход и ангажиране с партньори на международно и на национално равнище.

Той изтъква отново значението на борбата срещу безнаказаността за жестоки престъпления и активната политика на ЕС в подкрепа на Международния наказателен съд.

20. Държавите членки и институциите на ЕС ще продължат да работят в тясно сътрудничество в Брюксел и на място по по-нататъшното концептуално разработване и прилагане на интегрирания подход. Участието на държавите членки ще бъде структурирано чрез редовно взаимодействие на експертно равнище в съответните органи на Съвета, както и в Комитета по политика и сигурност. Съветът очаква да получи доклад за прилагането на интегрирания подход към външните конфликти и кризи като част от годишния доклад за изпълнението на глобалната стратегия.
-